

HALADÁS

(VASUTI FOLYÓIRAT) —

VASUTI SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A SZERKESZTÉSÉRT FELELŐS :

ZSIVKOVITS ANTAL.

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkesztőeég :
Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással :

Egész évre 14.— kor.
Fél évre 7.— kor.
Negyed évre 3.50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig)
a „Nemzeti balesetbiztosító részv.
társ.-nál 3000 koronára halál esetre
és 3000 koronára állandó munka-
képtelenség esetére szól.

A protekció-rendszer.

— Czikksorozat. —

I.

Miskolcz, 1905. július 1.

(§§) Szomorú tapasztalatok árán szerzett meggyőződést a vasutas már régen arról a tarthatatlan helyzetről, melyet a magyar tisztviselői karban elfoglal és a mely ellen hiába küzd a társadalom, hiába lép sorompóba a sajtó, hiába lázad fel a munkára termett és szorgalmas tisztviselői kar önérzete. Nincs segítség semmi oldalról.

A munka, a becsületes törekvés nem ajánló levél. Ezen a czimen előmenetelt ne várjon senki. Egy hatalom van. A protekció! Dühöngött ez az ugynevezett fizetésrendezés (?) előtt, de még inkább garázdálkodik a fizetésrendezés (??) életbe léptetése óta. Azelőtt még csak szabott némi korlátot a protekció dühöngésének bizonyos szemérem-érzet, ma azonban a „rátermettség és egyéni kiválóság“ hamis jelszava és takaróul szolgáló ürügye alatt a legnagyobb szemérmertlenséggel folyik a protekció pusztítása.

Ez az erkölestelen állapot, mely a hajlékony dereku urak hizelgéseinek és kortes-, valamint egyéb szolgálatainak busásan megtermi a maga babérjait, nemcsak az államvasutaknál divó tarthatatlan rendszerre vet igen szomorú világot, hanem egyuttal az ambíció és munkakedv erőszakos kiirtását is nagy sikerrel mozditja elő.

Kezdetől óta irtó harezban állunk a tarthatatlan rendszerrel szemben s minden alkalmat igyekszünk megragadni arra, hogy rámutassunk az erkölestelen üzelmekre, mert ezek mögött a tisztviselői nimbuszt lábbal tipró és végpusztulással fenyegető lelketlenség rejlik. Ez ellen pedig védekezni kell. Ha másként nem tudunk, ugy a toll erejével, a mely lerántja a leplet a sötétség

bujkáló szelleméről és a világ ítélete elé tárja a szégyenletes állapotokat.

Hát ez nem helyes elbánás azzal a munkaszerető vasuti alkalmazottal szemben, a ki egész életét, legjobb tudását és igyekezetét szenteli a hivatásának csak azért, hogy a feljebbvalók általuk érdemhez, elismeréshez jussanak s annak viszonzásául a kevésbé dolgos, de nekik egyéni érdekeknél fogva kedves embereiket paradicsomi kegyekben részesítsék.

Tessék csak az ilyen eljárás hátterét egy kis komoly vizsgálódás tárgyává tenni. Tessék csak magát az odaadó munkássága dacára is más, kevésbé használható urak kedvéért, mellőzött ambíciózus tisztviselő lelket felháborító helyzetébe képzelni.

Vagy talán ez kellemetlen?

Nekünk mindegy! A kellemetlen dolgok kimondása fáj, de nem térhetünk

ki előle. Hátha sikerülni fog a megromlott közállapotok javítására közrehatnunk!

Itt e lapokban néhány cikk keretében kívánjuk a mai helyzetet leplezetlenül feltárni s nézetünket a dühöngő protekció-rendszer kiküszöböléséről szóvá tenni!

Kérjük az olvasó szives érdeklődését!

Alkohol élvezet és a gazdaságos munka.

(Folytatás.)

Julius I.

A szesz élvezete mellett észlelt esökkenéshez hozzájárul még a *közöny*, mely a szerszámok használatánál és a gépek kezelésénél mutatkozik. És itt egy igen fontos pontra értünk: *a veszély nagyobb eshetőségéhez*. A figyelmetlenség és lassúság, valamint a lélekjelenlét hiánya is, valamint ezeknek következményei, nemesak anyagi károokban

TÁRCZA.

Dal.

*Verset kívánsz névnapodra,
Édes, kedves feleségem,
Bár tudod, hogy lantom hurját
Nem érintém réges-régen.
Napi küzdés nehéz gondja,
Nem daltermő tavasz-álom,
S elhallgat a csalogány is,
Üdvöt ontó valóságom.*

*Volna dal az én szivemben,
Játszi akkord, csengő ének,
Ámde míg a magot gyűjtöm,
Hogy vig legyen a kis fészek:
Ajkam némul, tekintetem
Elkáprázik szemed fényén —
S minden dalom csengve, bongva,
Ott hal meg a lelkem mélyén.*

Szüts Jenő.

Hanuska.

A nyáron a felvidékre utaztam, meglátogatni rég nem látott rokonaimat és ismerőseimet. Egy közbeeső állomáson — hol soká kellett várakoznom — megunva az idő lassu folyását, bementem a városba. Miután itt minden látni valót megtekintettem, visszafordultam, midőn szemembe ötlött Hanuska, ki pipáját töltögetve, lassu léptekkel haladt az uton. Hogy ki volt az a Hanuska? Egy reám nézve különben egészen közömbös személy. De az embernek utazás közben mindig jól esik, ha találkozhatik valakivel, ki azon vidékről való, melyhez kedves emlékek fűzik: a hol született, nevelkedett. Hanuska foglalkozására nézve ácsmester volt s anyyiban ismertük egymást, hogy én, mikor még gimnazista voltam, szívességből olykor olykor építészeti tervrajzokat másoltam le neki. Magasra emelte kalapját s alázatosan közeledett felém.

— Hogy van az Hanuska ur — szólítám meg őt — hogy én magát itt látom; elfogyott volna a munka Z ban?

— A munka nem fogyott el, tekintetes uram, — felelt szomoruan, — hanem én jöttem ide lakni, mert . . . Itt elhallgatott s nagyot szippantva selmeczi pipájából, révedező tekintettel nézett az éjszakra huzódó hegyek felé.

nyilvánulnak, pld. a gép hasznavehetetlenné válik, az üzem félbe szakadt, hanem magának a munkásnak, esetleg társainak életét, vagy testi épségét veszélyeztetik és gyakran nagyobb köröket is szerencsétlenségbe dönt.

Ezek voltak az okok, melyek az egyesült államok vállalkozóit közbelépésre készítették. Legtöbb amerikai közlekedési vállalat a szesz ital élvezetét nem csupán az utazó személyzetnek tiltotta meg, hanem ezen tilalmat kiterjesztette az egész hivatalnoki, sőt főhivatalnoki karra, még pedig szolgálaton kívüli idejére is. Nálunk azonban az a nézet terjed el, hogy veszély csakis részegség esetén provokáltatik. Ezen nézet tarthatatlansága statisztikailag be nem bizonyítható, mivel a megengedett mértékletes élvezet és a tiltott mértéktelen között határvonalat húzni nem lehet. Tény azonban az, hogy azon munkás vagy hivatalnok, a ki szemmel láthatóan részegeskedik, a szolgálattól nagyobb részt még idejében elvonatik, míg az, a kinél a szesz hatásának külső jele nem mutatkozik, szolgálatban veszélynek jobban ki van téve és ebből következik, hogy a szesz élvezetének a szerencsétlenségek szá-

maira való befolyását ez ideig csakis a részegségi esetekre vonatkoztatták.

A nemzetgazdasági életben, melyben a modern közlekedési eszköznek oly fontos szerepe van, kiváló gond fordítandó a munka eredményének emelésére. Erőszakos esetektől eltekintve, mivel ezek csak keserűséget okoznak és ellentállásra készítenek, a munkafeltételek javítása mellett (az időjárás kellemetlenségeitől való megóvás, a por eltávolítása) a személyzetnek a szesz italokról való leszoktatása kellő figyelemmel és tapintattal végzendő. Itt első sorban a felvilágosítás és más italok ajánlására kell figyelemmel lenni. A vállalkozót pedig lelkesítse az a felemelő tudat, hogy munkásainak nagy szolgálatot tett azzal, hogy őket „a vigasztaló pálinkától” és annak következményeitől megszabadította.

A belga iparüzemek munkásaiknak a munkaidő megrövidítését oly feltételek mellett engedélyezték, hogy ezzel kötelezték magukat arra, hogy munka közben tartózkodnak a szesz italától, miáltal nagy eredményt értek el. Másik eszköz, melyet ugy Belgiumban, mint Amerikában jó eredmény-

— Miért? — szakítám félbe a csendet — talán jobb jövő kínálkozik itt számára?

— Uram, hogy én ide lejöttem, annak oka, története van, mit úgy két szóval el nem mondhatok.

Meglátszott az arcán, hogy az, mit elmondani akar, nagyon nyomja a szívet s megkönnyebbülne, ha felszabadulhatna e teher alól. Bevezettem őt tehát egy közellevő söresarnokba, hol aztán megtudtam tőle a „történetet”

— Három évvel ezelőtt — kezdé beszédét — feleségül vettem Katinkát, mert tesszik tudni tekintetes uram, nem vagyok abból a vérből való ember, ki a kiesapongásokban keresi örömét s java korában azon veszi észre magát, hogy egészségét aláásta s a sír szélén áll. Engem nem erre oktattak megboldogult szüleim. Két karom erejével kerestem mindennapi kenyeremet s ha családomnak kényelmet nem is nyújthatok, de nyugodtan s tisztességesen élünk.

Lehajtá fejét s mintha rendezni igyekezne gondolatait, homlokát végig simitá kerges tenyerével, azután folytatta:

— Nagyon boldog voltam s azt hittem, boldogságomat soha semmi sem fogja megzavarni. Katinka és gyermekeim szeretnek s mi egyéb kell egy becsületes családapának? Hogy életünk nem úgy folyt, mint én gondoltam, nem az én hibám. Tetszik tudni uram a nyelvek . . . a gonosz nyelvek! Volt

nekem egy ifjúkori jó barátom s munkatársam, valahonnan Galicziából szakadt ide az árva. Úgy szerettem őt, mint édes testvéremet. Ha volt pénzünk, együtt költöttük el, ha elfogyott, együtt koplaltunk. Együtt nőtünk fel s ez volt oka, hogy én elszakadtam szülővárosomtól. Mikor megnősültem, nagyon kért, vegyem magamhoz ellátásra, ő nem tud nélkülem ellenni. Örömmel teljesítettem kérését, bár Katinka ellenezte s nálam étkezett, lakott egy külön kis szobácskában.

Ismét elhallgatott, majd elvörösödve kiáltott fel: becsületszavamra mondhatom uram, én sohasem vettem észre olyasmit, mi okot nyújtott volna arra nézve, hogy őt családomtól eltávolítsam s mégis . . . mégis egy napon rebesgetni kezdték a szomszédok, hogy Katinka és a lengyel fiu bűnös viszonyt folytatnak hátam mögött, hogy én szemet hunyok s nem törődöm családom becsületével. Sőt annyira ment szemtelenségök, hogy egyesek még szemembe is merték vágni ezen aljas gyanút. Uram, mit tett volna ön az én helyzetemben? Hiszen meg voltam győződve Katinka szeplőtlen erkölcséről, tudtam, hogy ezek az emberek csak boldog házas életemet irigylik, de kénytelen voltam valamit tenni. Sajnáltam ugyan a jó fiut, de ki kellett költöznie házamból. A szomszédoknak azonban ez sem volt elég s a mende-monda csak terjedt tovább, mint

nyel alkalmaztak, a *jutalom rendszer*. Mindazon munkás, ki oly egyesületbe tartozik, mi a szeszes italok kizárását írta zászlajára, vagy a ki az év végén becsületére és szavára biztosítja munkaadóját, hogy a szeszes italoktól egész évben tartózkodott, az évi fizetésének tíz százalékát kapja jutalmul. Ezen utóbb említett eljárást Carnegie, az ismert aczélművész is alkalmazta nagy kiterjedésű üzemében és azt tapasztalta, hogy azok, a kik az ivástól tartózkodtak, tíz százalékkal többet és jobban is dolgoztak, mint azok, kik az italtól nem tartózkodtak. Ebben minden intelligens vállalkozó nagyszerű példát találhat s ezt követve, majdan azon tapasztalatra jut, hogy munkásai egyformák iparkodnak lenni és a fölöttük állókat utánozni iparkodnak. Ezért igyekezzék arra, hogy munkavezetői az ivás terén is a legjobb példát mutassák.

Legnagyobb gazdasági érdekeinknek az iparos munkás állt, ki alkohol élvezetével tehetségét minőségileg és mennyiségileg csökkenti, fokozott betegségi hajlamaival és veszélyességével a munka produktivitásának legnagyobb mértékben árt, a világpiacon

a ragályos betegség. Egy néhány nap múlva az egész város rólunk beszélt. No, hát én végét szakítottam ennek a csufságnak. Öszszepakoltam s ide jöttünk lakni. Katinka folyton sír s szidja azt az ártatlan fiút, hogy miatta idegen nép közé kellett jönnie; én sem érzem magam itten jól, bár munka van elég, vágyom vissza Z... ba, hanem uram a családi béke s a becsület az első. Óram sietésre intett, el kellett mennem. Megmondtam Hanuskának, hogy négy hét múlva ismét erre utazom, jöjjön ki az állomáshoz, ha ideje meg fogja engedni s miután határozott ígéretet tőn erre nézve, elváltunk.

* * *

Szabadságom ideje letelt s én megint az alföldre utaztam vissza. Az említett állomáson félbe kellett szakítanom ismét egy órára az utazást. A perronon levő asztalok egyikéhez ültem tehát és lestem, nem látom-e valahol az én Hanuskámat jönni. Nem soká kellett várnom. Az indulás előtt egy fél órával jött el, de arca szokatlan halvány volt. Erőszakolt mosolygással közeledett felém s még alázatosabban, mint négy héttel ezelőtt — köszöntött. Leültem magam mellé.

— Hogy van Hanuska ur, talán beteg, hogy olyan halvány? — kezdém meg a társalgást.

— Nagyon beteg vagyok uram, itt fáj... itt... itt — és szívére mutatott.

pedig az ipar versenyképességét csökkenti, miáltal a nemzeti jólétet megkárosítja. Szíveljék meg különösen a vasuti körök Stehrnek ezen jeles mondását, hogy „a részegítő italok leküzdése, — melyek látásunk tisztaságát elhomályosítják, munkakedvünket pedig bilincsekbe verik, — ma már nemzeti kötelesség és hogy a szesz-kérdés ma már elsőrangú kultur-kérdés.

(Végo.)

A „Mayerik-Egylet“ közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Junius 29.

A m. á. v. alkalmazottak takaré- és segélyszövetkezetének az ez év márcziusában elhatározott rendkívüli közgyűlése június hó 29 én tartatott meg. Rendkívül rövid, rendkívül zajos és rendkívül gyéren látogatott volt ez a gyűlés, tehát mindenképpen rászolgált a „rendkívüli“ jelzésre.

A máskor zsufolásig megtelni szokott nagyteremben ezuttal két sor szék maradt üresen. Hja, hiába, nem volt választás, tehát

— Csak nem halt meg gyermeke, vagy felesége? — kérdém türelmellenül.

— A Katinka? . . . nem halt meg, nem, hanem . . . s e szónál a Hanuska arczán két nehéz könyecsepp gördült végig.

— Nos, mi történt vele?

Közelebb huzta székét hozzám, felém hajolt s szakadozottan, nyomatékkal sugta fülembe:

— Meg szó-kött . . .

— Ugy-e a lengyel fiuval?

— Avval . . . avval, ki hitte volna? Kigyól melengtettem a keblemen . . .

— S kereste-e őket? — kérdém.

— Kerestem, de hiába. Egy z . . . i embertől — a ki velök egy kocsin utazott Szt-Mártonig — tudtam meg, hogy Oderbergen át, tehát Lengyelországba szöktek.

— Elválna-e tőle, ha vissza jönne?

— Nem én uram, — mondta határozottan, — szeretném, mint szerettem azelőtt és szeretem most is, azután nem biznám gyermekeimet mostoha anyára . . .

Az indulást jelezték. Kezet szoritottam vele s a kupéba szálltam. A vonat elindult. Összehuztam a lámpa függönyét s míg a vonat zakatolva, prűszkölve száguldott tova a sötét éjben, én visszagondoltam Hanuskára, a szerető férjre és apára, — Katinkára, ki ott hagyta családját, hogy idegen országban, bizonytalan jövőben keresse azt, mit otthon nem talált.

nem volt korteskedés sem és így csekély volt az érdeklődés. Az, hogy a rendkívüli közgyűlésen a tagok anyagi érdekeit nagyon is érzékenyen érintő dolgok tárgyalattak, — úgy látszik — csak kis részét a tagoknak érdekelte. Részletes tudósításunk különben a következő:

Jóval 9 óra után nyitotta meg *Blazsek* Adolf elnök a közgyűlést. Üdvözli a megjelenteket, jelenti, hogy a szövetkezet igazgatósága szabályszerűleg szétküldötte a meghívókat és hogy a közgyűlés megtartása a „Budapesti Közlöny“-ben is a szokásos módon közöltetett. Konstatálja, hogy 1703 beérkezett szavazattal a közgyűlés határozatképes. Csendes, higgadt magatartásra kéri a tagokat. Jegyzőkönyv hitelesítőül felkéri *Erdős Sándor* és *Kasnya Géza* szövetkezeti tagokat. Ezután a szót Nagy Józsa titkárnak adja át.

Nagy Józsa titkár: Könnyű feladata lesz, — úgy mond — mert a kérdés napirenden van tartva. A közgyűlés tárgya a meghívóban részletezve van. Ehhez szólónak kevés koozraadni valója van. A keresk. és váltó törvényszék elrendelte a szövetkezetnek biztosítási alapra helyezését. Ezt a kérdést — mivel a legutóbbi közgyűlésen a tagok úgy találták, hogy nem lett eléggé ismertetve, — levették a napirendről, annak tanulmányozására öt tagu bizottságot küldtek ki, a mely öt tagból az alapszabálmódosító bizottság ülésén ketten jelentek meg. Ezek egyikének, *Varró Izidornak* adja át a szót.

Varró Izidor (Szolnok): A közgyűlés célja ismeretes. Ő, mint az ötös bizottság tagja, elfogadhatónak találja az alapszabálmódosítást. Szomorúan kell konstatálnia, hogy a szövetkezet 26 éves fennállása után kell annak a biztosításáról gondoskodni. A vezetőség hibájául rója fel, hogy ennyi idő és így magas taglétszám mellett sem tett a tagok halálozási járulékaiknak felemelése érdekében semmit. A tagsági díjnak évi 48 koronabani fikszirozását helyesnek találja. Felmenti *Bém Károly* tanár számadásának az eredményét, a mely számadások szerint a szövetkezet 4—5 év alatt össze fogja hozni a keresk. és váltó törvényszék által letenni rendelt biztossági alapot, a mikor is a tagok halálozási járulékaiknak felemelése tárgyában olyan ujitásokat fog tehetni, a melyekkel a tagok meg lesznek elégedve. (Nagy zaj. Ellentmondások. Nem hiszünk az ígéreteknek. Elnök csenget.)

Garai Sándor (Bp. Józsefváros) Érthetetlennek találja az évi jelentést. Szerinte a tagok nagy része nincs tisztában a szóban forgó tárgy mibenlétével. Első átolvasása után nem értette meg, második átolvasás után még kevésbé, tovább már nem merte olvasni, mert attól tartott, hogy bele bolon-

dul. (Felkiáltások: Tanuljon meg olvasni. Eláll. Nem hallgatjuk. Óriási zaj. Elnök csenget.)

Beretka István üzletigazgató: Kéri a tagokat, legyenek csendben, hallgassák meg a felszólalókat, mert így nem lehet tárgyalni.

Kulesár István (Bpest): Rossz szokás, hogy egyes tagok akár van rá ok, akár nincs, neki támadnak a vezetőségnek, bántják, gyanúsítják. (Felkiáltások: Szó sincs róla.) Ő, mint egyszerű irodaszołga, megértette az évi jelentésben foglaltakat. Sajnos, hogy az előtte szóló ur, a kiről állásánál fogva több tudást kell feltételeznie, nem értette meg. (Élénk zaj. Felkiáltások: Talpnyalás, hízégés. Elnök csenget.)

Ligeti Jakab (Miskolc): Azt hiszi, szükségtelen bizonyítania, hogy a szövetkezet vezetőségének nem ő a legkedvesebb gyermeke. A mikor a szövetkezet vezetésében olyasmit látott vagy tapasztalt, a mit a tagok érdekeivel összeegyeztethetőnek nem talált, tekintet nélkül arra, hogy az kinek fog tetszeni, kinek nem, kinek lesz kellemetlen, kinek nem, a közgyűlésen is, egyebütt is kifejtette a véleményét. Évek óta követeli az évi jelentések részletes, könnyen megérthető módoni kiadását és ezt a követelését ezuttal teljesítve látja. A biztosítási alapra helyezéssel időtlen-időig biztosítva látja a szövetkezet fennállását, a szövetkezeti alapon azonban nem. Ha a között választhatunk, hogy futó homokra építkezzünk-e vagy szilárd talajra, józan ésszel csak az utóbbit választhatjuk. Az elfogadás vagy el nem fogadás feletti pedig felesleges vitakozni, mert a biztosítási alapra helyezést a törvény követeli, a törvény rendeli el valamennyi szövetkezetre nézve és a törvény eme határozata előtt feltétlenül meg kell hajolnunk. (Élénk helyeslés.)

Régensbürger Ferencz (Fiume): Kérde, mi igaz abból, hogy a szövetkezetet egy külföldi biztosítási társaságnak akarták átadni? Kéri továbbá, hogy jövőben 29-ére ne hívjanak gyűlést össze, mert a vasutasnak ekkor már pénze nincs. Fiumében ez okból nyolcvanvan maradtak vissza.

Elnök soha semmiféle biztosítási társasággal nem paktált. A közgyűlésnek jövőbeni helyesebb időbeni megtartásáról gondoskodni fog.

Garai Sándor (Bpest): Követeli a módosított §§-ok felolvasását

Rezző főkönyvelő: Szívesen ad felvilágosítást mindarról, a mit egyik vagy másik tag meg nem ért. Megmagyarázza a változást a szövetkezet eddigi és ezentuli vezetésében.

Radó György (Szolnok): Attól tart, hogy rövidesen újabb alapszabálmódosításra lesz

szükség. Nincs tisztában a biztosítási alap képzésével.

Rezző főkönyvelő részletesen megmagyarázza a dolog mibenlétét.

Kelly László (Mária-Radna): Bém tanár fikszi ponttól indul el, de nem állapodik meg fikszi ponton. A havi 4 koronát a tag haláláig fizeti, de végkielégítésül csak nyugdíjba menéskor kap egy bizonyos összeget. Követeli, hogy 20 évi tagság után a tag teljes kétezzer koronát kapjon.

Rezző főkönyvelő kifejti, hogy ez pénzügyi és biztosítási szempontból most még lehetetlen.

Kelly László: A 30 éves tagoknál szüntessék be a befizetéseket.

Rezző főkönyvelő: Ez csak 10 év múlva válik lehetségessé. Akkor legyen szerencsénk újból ez indítványhoz. (Elénk derűltég.)

Kelly László czáfolja a főkönyvelő állítását. (Nagy zaj. Eláll. Üljön le.)

Elnök: A módosított alapszabályokban van rendelkezés e kérdésre nézve. Annak idején tárgyalható lesz.

Veisz Adolf (Fiume): Kérde, mi történik, ha a tagok száma csökkenni fog?

Rezző főkönyvelő: Éppen ezért történik a biztosítási alapra helyezés. Ezáltal a szövetkezet valamennyi tagjának a követelése biztosítottatik.

Krausz Vilmos irodaaltiszt (Bpest): Tanulmányozta a kérdést és az ellenkező véleményekkel szemben konstatálja, hogy az alapszabálymódosításokkal az öreg tagok nem veszítenek. A szövetkezet humánus céljait és nem pusztán az önérdeket kell tekintelnünk.

Sziklay (Petrozsény) Az idősebb tagok szempontjából károsnak találja a módosítást.

Kacsóh Gyula mozdonyvezető (Bpest): A mai közgyűlés összehívásának ő az oka. Ő kérte a rendes közgyűlést a tárgynak a napirendről levételét. Czövekh ellenőr akkor mint elnökjelölt ellenezte a biztosítási alapra helyezést, ma itt van és nem szól ellene, tehát bizonyosan jónak találja. Nincs tehát ok az ellene szólásra. Kellyvel szemben kijelenti, hogy a ki idő előtt és pusztán azért megy nyugdíjba, hogy 400 forintot kapjon a szövetkezettől, az megkárosítja tagtársait.

Kelly László: Akassza fel magát, kap azonnal 2000 koronát.

Erre óriási láрма tört ki, Kellyt lehurrogták, az elnök pedig az illetlen közbeszólót rendre utasította.

Nagy Józsa titkár kéri a közgyűlést, hogy az alapszabálymódosítást mint elfogadottat jegyzőkönyvbe vehesse. Kelly és egy-két társa szavazás alá kívánják a kérdést bocsájtani. Kézfelemeléssel szavaznak és az eredmény az, hogy öt tag kivételével a köz-

gyűlés a módosított alapszabályokat elfogadta.

Következtek az indítványok, a melyek során határozatba ment, hogy az 1600 korona félelvi fizetéssel bíró tagok ezen összeg erejéig kaphassanak kölcsönt (Eddig a maximális kölcsön összege 1200 korona volt.)

Póka Gyula miskolczi irodaaltiszt azt indítványozta, hogy minden tag 24 évi tagsága után kapja meg az 1200 koronát, mert a mozdony- és vonatkisérő személyzet ennyi szolgálati idő után már nyugdíjba megy, míg a többi szolgálati ágbelieknek 36 évet kell szolgálniuk, hogy ezt elérhessék.

Nagy Józsa titkár kifejti, hogy a szövetkezet csak tagokat ismer, nem pedig szolgálati ágakat és így ez indítvány tárgytalan, a mire az indítvány egyhangulag el is vettetett.

Elnök: A tárgysorozat ki lévén merítve, az ülést berekeszti.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

HETI KRÓNIKA.

Július 1.

Oroszország népe lázban,
Torlaszokat emel szerte,
A czár tombol vad dühében,
Érzi, hogy már meg van verve,
Fegyver ropog, bomba robban,
Egész utcák állnak romban.

Ugy-e mondta, büszke kényur,
Minden okos, józan elme,
Hogy az önkény addig tart csak,
Mig türi a nép kegyelme!
De ha egyszer megsokallta,
Vérbe fojtja kérges marka.

Mit akarsz még, mi a czérod?
Elhagyott a néped végkép,
Ukázaid sutba dobják,
S most már nem kívánnak békét.
Csak vérfürdőt, melynek habja
A mult átkát eltakarja.

Hová lett a hadseregéd,
Melynek hire rettegett volt,
Egy esküjét tagadta meg,
Más része messze harczban megholt.
Elhagyatva, tönkre téve,
Mondd hát, mégse kapnál észbe?

Hazád sincsen, orosz földön
Ezer tör les életedre,
Elmehet a királynak is

Ily fölön az élet kedve.
Mint a tolvaj, bujkálsz félve,
Mert üldöz a bomba fénye.

Mi végre e balga játék,
Melyben nyertes sohasem léssz?
Már a trónod zsámolyánál
Folyik a vér, dühöng a vész!
Adj alkotmányt hát a népnek
S himnusz lesz a harezi ének!

Turidu.

HIREK.

* **A Máv. igazgatóságából.** A kereskedelmi miniszter *Stettina* József dr. miniszteri tanácsos, Máv. igazgatót, a kereskedelmi minisztériumban a vasuti közgazgatási és műszaki szakosztály vezetésével bízta meg. Az államvasutaknál az általános igazgatási főosztály vezetésével pedig, elnökhelyettesi minőségének változatlanul való fenntartásával, a forgalmi főosztály vezető-igazgatóját, esákányi *Marx* János miniszteri tanácsost bízta meg, ki a budapesti gázgyárnál viselt igazgatói állásáról lemondott. A forgalmi főosztály megüresedett igazgatói teendőinek ellátásával végül *Kotányi* Zsigmond, eddigi igazgató-helyettes bízott meg.

* **A vasuti sztrájkbizottság teljes felmentése.** A vasuti sztrájkolók 13 as bizottsága ügyében, a kiket a Kuria jogerősen felmentett, a kereskedelmi miniszter a fegyelmi ügyben is beszüntető határozatot hozott és utasította az államvasutak igazgatóságát, hogy valamennyit helyezze viszont tényleges szolgálatba és a fegyelmi vizsgálat alatt visszatartott javadalmazásukat utalványozza.

* **Vasuti hír.** A kereskedelemügyi miniszter *Laszkáry* Gyula földbirtokosnak és *Haydin* Károly ügyvédnek a hontvármegyei helyi-érdekű vasut Korpona állomásából kiágazólag Szászpelsőc, Dobronya, Dobrováralja és Berezna községek határain át a m. kir. államvasutak Zólyom állomásáig vezetendő rendes nyomtávu gőzmozdonyu h.-é. vasutvonalra kiadott, illetve meghoszabított előmunkálati engedély érvényét a lejáratától számítandó további egy év tartamra ismét meghoszabította.

* **Vasuti elgázolás.** *Mátyás* András babaluskai származású siketnéma ember estefelé Rimabánya és Rimabrézó között a vasuti pályatest mellett a füvet kaszálta s a sín széléhez állva fente kaszáját. Az este fél 8 órakor odaérkező vonat teljes erővel haladt lefelé a pályán s a mozdonyvezető látva az

embert, többször élesen füttyentett, a gépet megállítani nem lehetett s annak hengere elütötte a szerencsétlen embert, kinek koponyája megrepedt. Még élve szállították be a kórházba, hol azonban reggelre kiszenvedett. A bíróság megindította az eljárást s a szomorú véget ért fiatal ember hulláját a kir. ügyészség felbonczoltatta.

* **A Déli vasúttársaság** elsőbbségeinek gondnoka évi jelentésében utal arra, hogy a jövő évben a részvényeseknek osztalék nem lesz fizethető.

* **Kolozsvár—szászfenes—gyalui vágánynélküli vasut.** A kereskedelmi miniszter *Spitzer* Andor Ármin budapesti lakosnak az államvasutak Kolozsvár állomásából kiindulólag Kolozsvár város belterületének elkerülésével a kolozsvár—nagyvárad állami uton Szászfenesig és innen folytatólag Szászfenes községen át Gyalu község belterületére vezetendő keskeny nyomtávu gőz- vagy villamosüzemű h.-é. vasutvonalra, esetleg Schiemann rendszerű vágánynélküli felső vezetékes villamos vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

* **Halál a vonaton.** Özv. *Horthi* Józsefné, horthi földbirtokosnő Budapestről jövet Aszódon rosszul lett és a vonaton hirtelen meghalt.

* **A nagykároly—mátészalka—csapi vasut** építését már legközelebb befejezik úgy, hogy az új vasutat még ez év folyamán üzembe is helyezik.

* **Kisikloít tehervonat.** Vasárnap délután a füzesabonyi állomásról Miskolcz felé indult 2049 számú tehervonat postakocsija váltóállapulás következtében kisiklott. A vonatvezető lélekjelenlétének köszönhető, hogy nagyobb baj nem történt, mert idejekorán megállította a mozdonyt. A budapesti gyorsvonat, valamint az egri is egy félórai késést szenvedett.

* **A miskolcz—diósgyőri vasut** építésére Borsodvármegye közgyűlése 25,000 korona hozzájárulást szavazott meg törzsrészvények ellenében.

* **Sulyos baleset.** *Zvoc*s János vasuti nap-számos a vasuti raktárban sineket rakott egy szekérre, miközben a sulyos sint társai kezükből oly szerencsétlenül ejtették ki, hogy a földre zuhanó sín *Zvoc*s János jobb czombjára esett és rajta veszélyes sérülést ejtett. Apolás végett a közkórházba szállították.

* **A pécs—bátaszéki vasut** építésére Pécs város közgyűlése 400,000 kor. hozzájárulást szavazott meg törzsrészvények ellenében.

* **400 koronás lopás.** Mult hó 25-én egy utas nagy zavart csinált a sátoralja-ujhelyi vasuti állomáson. Mikor a jegyét váltotta, a zsebében volt 400 K-val telt pénztárczáját ellopták, a minek eltűnését hirtelen észre sem vette. Később, mikor már a vonatra kellett felszállnia, a zsebébe nyult, a mely akkorára már üres volt. A megrémült utas rendőr után futkosott, a kinek, miután előadta baját, az „ismeretlen tettes“ keresésére indultak. A nagy lótás-futás közben végre eszébe jutott a pénztől megfosztott utasnak, hogy pénztárczáját a jegyváltás alkalmával a pénztár külső parkányán felejtette. Mire oda siettek — a pénznek hült helyét találták. Valaki megtalálta és magával vitte a gazdátlanul heverő 400 koronát.

* **A czepléd—kécskei vasut** engedélyesei Pestvármegyétől 190,000 kor. hozzájárulást kértek.

* **A gyujtogató mozdony.** Aratás idején, de leginkább élethordáskor gyakran megtörtént, hogy a vasuti pályához közel levő rakodókon a gabona-keresztek, illetve kazlak a mozdonyból kipattanó szikráktól tüzet fogtak s a tűz martalékává lett egész esztendő fáradságos munkájának a gyümölcse. Ily szerencsetlenségek kikerülése végett az államvasutak igazgatósága fölkéri a gazdákat, hogy a gabona behordására csakis oly rakodó-helyeket használjanak, melyek legalább 92 méternyi távolságra vannak a vasuti pályától.

Innen-onnan.

Sztrájk humor.

Fekete Menyhért gazda-ember összetalálkozott a törvényszéki épület folyósóján egy régi szomszédjával, Bátyint Mihálylyal, aki nem rég még vasuti ör volt egyik közeli állomáson.

— Nini, a Mihály szomszéd! Hát talán kigyelmed is sztrájkol?

— Én már régen sztrájkolok.

— Régen-e? Nem értem.

— Hát majd megérti, ha megmondom, hogy elesaptak a vasuttól.

— El-e?

— El ám, oszt még lehet, hogy be is csuknak.

— Hát miért csapták el?

— Hibás váltóállítás következtében.

— Ajnye, ajnye! Ugy-e, mindig mondtam kendnek, hogy nem jó manipulálni azokkal a hamis váltókkal.

Egy hivatalfőnök rendkívül fél a léghuzamtól. Ez a félelem azután valóságos rögeszmévé vált. A napokban történt, hogy egyszer csak idegesen tekintett körül íróasztala mellett a hivatalos helyiségben:

— Uraim, — mondá borzongva — itt léghuzam van.

— Lehetetlen! — czáfolták meg a hivatalnokok.

— De én érzem! Valaminek nyitva kell lenni. A hivatalnokok körülnéztek. Ajtó, ablak mindenütt bezárva.

— Kérem itt nincs nyitva semmi.

— Hát az ott mi?

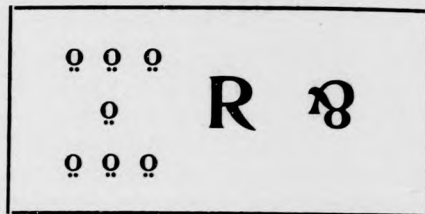
— Az iratszokrény ajtaja van tárva.

— Lám, hát mégis! Csukják be kérem tüstént azt az átkozott szekrényajtót.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Betűrejtvény.

Atalány minden helyes megfejtője, a ki a megfejtéshez 50 fillér csomagolási díjat mel-
lékel, egy értékes jutalom-könyvben részesül.

Az 50 fillér bélyegjegyekben is beküldhető.

Megfejtési határidő folyó évi július hó 7. A helyes megfejtést július hó 9-iki számunkban tesszük közzé.

A „Haladás“ 26-ik számában közölt talány helyes megfejtése:

1	1 v	2 ö	r	h	e	ny	1
2	k	3 r	4 ö	z	u	s	2
3	h	ü	5 s	6 l	é	g	3
4	v	a	d	7 á	8 sz	ó	4
5	u	l	á	sz	9 l	10 ó	5

Vörös László.

Az 1 helyes megfejtőnek, ki az 50 fillért be-
küldötte, a jutalomkönyvet kiszolgáltattuk.

Szerkesztői üzenetek.

Géza. Fejétől bűdösödik a hal.

X. Y. Forduljon kérelmével a kassai kir. ügyész-
séghez.

Özvegy. A nyugdíja már folyósított.

F. S. Jogában áll áttérni más vallásra.

Több levélre jövő számunkban válaszolunk.

Kiadótulajdonos: Zsivkovics Antal.

gette, gondosan fölrakta a fotel karfájára, hogy bele ne menjen a vér. A fejét is megigazitotta. Párnát, tett alája. Épen úgy bánt vele, mint valami nagybeteggel. Tudta, hogy miről kell vigasztalni, gyógyítani, mert nagyon jól ismerte a betegségét.

— Látod, lovag, nagyon rosszul teszed, hogy így neki adod magad a busulásnak. Rá se gondolj erre az ostoba dologra . . . Hát őszintén szólva, nem is nagyon érdemes rá! Tudod, én azt hiszem, hogy nem is jó feleség lett volna abból a lányból. A vallási misztériumok szinte beteggé tették a lelkét; nem asszonyoknak való.

— Lehet, lehet. — mormogta a lovag lemondóan, de azért nem azt gondolta . . . Hej, csak az a svihák kerülne még egyszer az utamba, majd megmutatnám én neki, hogy mit érdemel az aljas intrikáért. No, mert olyan bizonyos, mint kétszer kettő: négy — hogy az ázatott el . . .

A kadét csillapítani kezdte, mintha félt volna az újabb botránytól.

— Hagyd el, lovag. Az olyan gyáva, semmi embernek legméltebb jutalma a mély megvetés. Mintha nem is lenne a világon. Ha elénk kerül, egyszerűen túl nézünk a fején. Az a legjobb . . . Különben ne gondold, hogy találkozol vele valaha. Nem mer az többet Szegvárnak felé se jönni . . .

Az igaz, hogy Bergmann báró nem volt valami nagy gentleman. Az apjával pár évtizeddel ezelőtt szakadt be hozzánk s azóta elverték az összes vagyónukat. A fű most házasság által akarja megrendílt vagyoni állásukat regresszálni s ezéjájának elérésében nem nagyon válogatja az eszközöket.

Mikor Gitának elbeszélte a lovag stiklijét

— Sose vágjon közbe. Amint látja, mi igen jól vagyunk a történetek felől értesülve s nekem megegyedhet azt, mint volt öreg katonának, hogy a völgyéni minőségében elkövetett botrány után néhány szóval elmondjam véleményemet a botrány folytatásáról, amelyben ismét a katonai méltóság tekintélyét sértette meg . . . Hát mondja csak hadnagy ur, miért kötött bele azokba a szerénsetlen, békés jó emberekbe? A miért egy ártatlan megjegyzést tettek! Kár volt. Nagyon elragadta a hév és talán a hölgyeknek akart imponálni. Ez nem mentés. A katonai kardja nem azért van, hogy éjjeli verekedésre használja fel, hanem hogy tekintélyt kölcsönözzön. Ön ezt a tekintélyt tönkre tette az egész tisztikar előtt, mert meglepkezett katonai mivoltáról. Közönséges nyárspolgár lett abban a pillanatban, csak olyan, mint aki botot ragad az ellenfelére. Hej, kedves barátom, a katonai énjje egészen más én, mint a civilé. Nekünk azt meg kell becsülni, büszkeséggel, önérzettel . . . Tudom jól, hogy már megbánta a mit tett, de hiába. Késő! . . . Az én ártatlan, tiszta gyermekem, akinek szíve, lelke olyan, mint a lesett hó, nagyon szigorúan ítél az effélékben. Megvallom, a jelen esetben én is . . . A mit önök stiklinek neveznek, az a mi szemünkben botrány. Ne is esodalkozzék ezen. Én öreg, rokkant katoná vagyok, a ki csak sötét oldaláról ismertem meg az életet; Gitám meg a leghurritánabb vallásos nevelésben részesült. Ez mindent megmagyaráz . . . Hát így állunk . . .

A lovag olyan félt kezdett érezni, mint a bűnbánó, aki töredelmesen szánja-bánja vétkeire.

Újra megszólalt az öreg katoná:

— Nos, hát ezekből láthatja, hogy mi tovább nem maradhatunk abban a viszonyban, mint eddig voltunk. Sajnálom, de hiába: ennek így kell lenni. Se én, se leányom, nem tudnánk azzal a gondolat-tal megbarátkozni, hogy ön állapítsa meg a további életünket. Nekem egyedüli boldogságom az én Gitám, a mi az ő sorsa, az az enyém is. Hát végeztünk...

Míg a lépcsőkön jött lefelé Mattusich lovag, olyan kábult volt a feje, hogy alig bírt magával. Az utcán azonban ismét a régi lett. Egészen. Tefőtől-talpig. Csak az ujjáról hiányzott egy kis karikagyűrű.

* * *

A tisztí kantinban olyan multság-félét esaptak másnap este. Fekete főhadnagy, a kit félévvel ezelőtt áthelyeztek valahová a bunyevácok közé, arra felé járt és benézett hozzájuk. Ő volt a titulusz bibendi.

Mikor körülnézett a társaságon, csudálkozva tapasztalta, hogy a szép lovag nincs köztük.

— Fiuk, hát mért nem mondtátok ti azt nekem, hogy a lovagot elvitték valahová?

Csönd lett a következő pillanatban és ezt felhasználta Himmel Boldizsár...

— Hja, ő a szobafogságát üli. Különb is hát tud meg, hogy a lovag elveszett ember. — Mióta bele kozmásodott abba a tul naiv, ártatlan kis babába, nem lehet vele beszélni se. Bolond lett az a fiu. Ugy itt hagyta a mi multságainkat, mint Szent Péter az oláhokat. Szinte megszelidült. Min-dig a menyasszonya szoknyáján ül, köztünk meg olyan bánatos arcot vág, mintha az orra vére folyna... A multkor már azt hittük, hogy rendbe

jön. Egy pár berugott civilt megkardlapozott a Sasák háza előtt. Aztán ismét csak visszaesett. Leüli azt a kis büntetését s aztán megint a régi lesz.

— Haha! szegény lovag! Hát így vagyunk!?... Fiuk, annyit mondok, hogy ne engedjétek elbusulni. De még inkább ne megházasodni.

Voltak, a kik szerették a lovagot s azok igazat adtak ennek a beszédnek. A többséget, az irigyeit azonban bántotta egy kicsit, hogy miért törődnek olyan nagyon vele. Fekete főhadnagy mindjárt tervbe is vette, hogy beszél az ezredessel. Ha lehet, hát csak helyezték át minél előbb. Talán éppen oda, a hol ő van. Vagy másfelé. Az mindegy. Fődológ, hogy a lovagot megmenthessék a katonaság számára.

A főhadnagy persze nem vette számításba, hogy ez az életmentés talán másoknak a megölésével jár, de hát mit gondol azzal egy katoná!...

A lovag ezalatt otthon ült a kalyha mellett. Mialatt teáját szürcsölgette, halvány fogalma sem volt róla, hogy ő felette a kantinban kimondták a halálos ítéletet, sőt nyomban rá azt is elhatározták, hogy meg fogják menteni. Így intézik sokszor az ember sorsát, anélkül, hogy ő maga tudna róla.

— Te, kadét, csináj még nekem egy csésze teát. De jó forró legyen. Ugy futkos bennem a hideg, szeretnék egy kicsit felmelegedni. Csak rumot is tölts bele, sokat. Többet, mint ebben volt. Aztán nem ártana, ha a tüzre is tennél. Nézd csak, ezt a nagy mohos fadarabot. Ez jól fog égni.

A kadét olyan buzgón szolgálta ki a lovagot, mintha legalább is testvére volna. Ha kezeit lecsin-

Ki akar altiszti vizsgát tenni?

Az rendelje meg lapunk szerkesztőségében
a legjobb

altiszti vizsgára előkészítő
== kézi könyvet, ==

mely könnyed modorban s élvezetes elő-
adásban, lehetőleg rövidítve, tartalmazza az
egész vizsgaanyagot.

SZÜTS JENŐ

eddig megjelent könyvei lapunk szer-
kesztőségében megrendelhetők.

Szivtörténetek, elbeszélések 2 K

Beteg emberek, elbeszélések 2 „

Vérnyomok a hóban, regény 2 „

Pokol, regény 2 „

A szerelem csődje, regény 2 „

Lapunk előfizetői bármelyik könyvet

☞ egy korona ☜

kedvezményes áron megszerezhetik.

Értesítés!

Értesítjük az érdeklődőket, hogy a

Vasuti altiszti vizsgára készülők kézikönyvét

a közm. és közlekedési m. kir. miniszter 15841/1888. sz. rendelete alapján
összeállítottuk és kiadtuk. *E jelenleg valóban hézagot pótló munka*

~ ára 3 korona. ~

A „HALADÁS” szerkesztősége.

Előfizetések szerkesztőségünkhöz küldendők.

Előfizetési felhívás.

Julius hó 1-jével új előfizetést nyitunk a

„HALADÁS“-ra

Lapunk programja: *Vasutas kartársaink jogos kívánságainak hű tolmácsolása, vasut-intézetünk alkalmazottainak — egy közös szellemi társaságot teremtve — vezetése és oktatása s családi körében tanulságos szórakoztatása.* E kitűzött célunknak megfelelő volt eddig is lapunk beosztása és marad a jövőben is.

Vezércikkeink a vasuti élet körében felmerült általános érdekű aktuális kérdéseket fogják tárgyalni, megvitatni azokat minden oldalról az igazság erejének őszinteségével.

Szakezikkeink a vasuti szolgálat egy-egy részének jelentősebb kérdéseit fejtegetik mindig avatott tollból, *népszerű modorban* tanítva és oktatva. Itt fogjuk adni a külföldi vasuti irodalomban feltűnt s bennünket is érdeklő kiválóbb szakezickek fordítását is.

Hireink rovata vasuti olvasó-közönségünket érdeklő hazai *ujdonságokkal*, valamint a hazai és külföldi vasuti élet nevezetes eseményeivel, vasutépítések, találmányok stb. leírásával foglalkozik.

Tárcza rovatunkban mindig eredeti szépirodalmi közleményeket, verseket, elbeszéléseket, novellákat és egyéb tárczazickekét hozunk.

A hét története a hétnek hazánkban és a külföldön történt szenzációs eseményeit mulatóan fogja előadni.

Innen-onnan czímen szellemes apróságok, derűs történetkék tartják lapunkat.

Hosszabb terjedelmű, kiválóbb szépirodalmi műveket külön mellékletként adunk olvasóinknak.

Fejtörő czím alatt szórakoztató rejtvényeket hozunk, melynek megfejtői között esetről-esetre jutalom-könyvet sorsolunk ki. — *Szerkesztői üzeneteinkben* olvasóinknak bármely kérdésben szívesen adunk utbaigazítást vagy felvilágosítást. E rovat egyszersmind a szerkesztők postája.

Ezen *állandó rovatainkon* kívül időnként *Irodalom* czím alatt olvasóközönségünket érdeklő könyvismertetéseket, — *Hasznos tudnivalók* elnevezés alatt újabb közérdekű dolgokat adunk közre.

Munkánkban lapunk belső munkatársai: *Banovits László, Bottka Attila, dr. Görgey László, dr. Iharos István, Oroszlányi László, Szűts Jenő, Temesváry Alajos és Zajácz István* támogatnak.

A vasuti szak- és szépirodalom fellendülését czélozva, évenként kétszer, esetleg többször is pályázatot hirdetünk. — A szakezickek bírálójul ismét sikerült megnyernünk *Görgey László üzletvezető urat, Fűrész Sándor felügyelő urat*, a miskolci üv. vontatási osztályának vezetőjét és *Kun Bertalan főellenőr urat*, a miskolci üv. forgalmi és kereskedelmi osztályának vezetőjét, a kik a bírói tisztre készségesen vállalkoztak.

Nem kívántuk kötelezővé tenni minden előfizetőnkre a balesetbiztosítást; előfizetőink tetzés szerint választhatnak a módokban, melyek szerint balesetbiztosítással, vagy a nélkül kívánnak lapunkra előfizetni. — A „*Nemzeti Balesetbiztosító Részvénytársaság*“ igazgatóságával kötött szerződésünk szerint mindazon előfizetőink, kik lapunkra balesetbiztosítással fizetnek elő, *halál-esetre 3000 (háromezer) koronára és állandó munkaképtelenség esetére* (a részleges rokkantság kizárásával) *szintén 3000 (háromezer) koronára biztosítatnak* baleset ellen. E biztosítás a vasuti szolgálaton kívül előfordulható balesetre is kiterjed. — Bár ekképen oly nagy kárpótlást nyújtunk baleset esetén előfizetőinknek, illetve azok családjainak, *a minőt eddig egyetlen vasuti lap sem nyújthatott*, mindazáltal lapunk előfizetési ára balesetbiztosítással is oly csekély, hogy *lapunk a legolcsóbb* összes vasuti laptársaink között.

A „Haladás“ előfizetési ára

balesetbiztosítás nélkül:		balesetbiztosítással:	
Egész évre	8 — korona.	Egész évre	14 — korona.
Félévre	4 — „	Félévre	7 — „
Negyedévre	2 — „	Negyedévre	3.50 — „

Bizalommal fordulunk pártolásért vasutas kartársainkhoz s kérjük ugy a vasuti *hivatalnoki és altisztikar, mint a szolgaszemélyzet* lelkes támogatását és jelen előfizetési felhívásunknak minél szélesebb körben való ismertetését.

Miskolcz, 1905. június hó 10-én.

A „Haladás“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Szelényi és Társa könyvnyomdája Miskolcz.